

• БІБЛІОТЕЧКА •

• САМОРОБКА •

ВИДАВНИЦТВО ДІТЕВОЇ ЛІТЕРАТУРИ «ВЕСЕЛКА» КИЇВ 1973

А я вибігала з хати
Калача свого шукати.

Один калач буде мати
Моя мати.

Через гори, через луки
Стежкою біжу навскач.

Сестра каже: — Тихо! Літй!
Дам тобі свого вкисити!

Киця каже: — Пробач
Загубився твій калач.

ДМИТРО ПАВЛИЧКО
КАЛАЧІ

Малювала
В. Спиридонова

Що ж, для всіх не вистача —
Буду я без калача.

Третій калач для сестри.
То вже три.

Несе киця калач для тата
Другий калач для тата

Мати каже: — Не плач!
Бери собі мій калач!

Тато каже: — Синю!
Бери мого половинку!

Несе киця на хвості
Три калачі золоті.

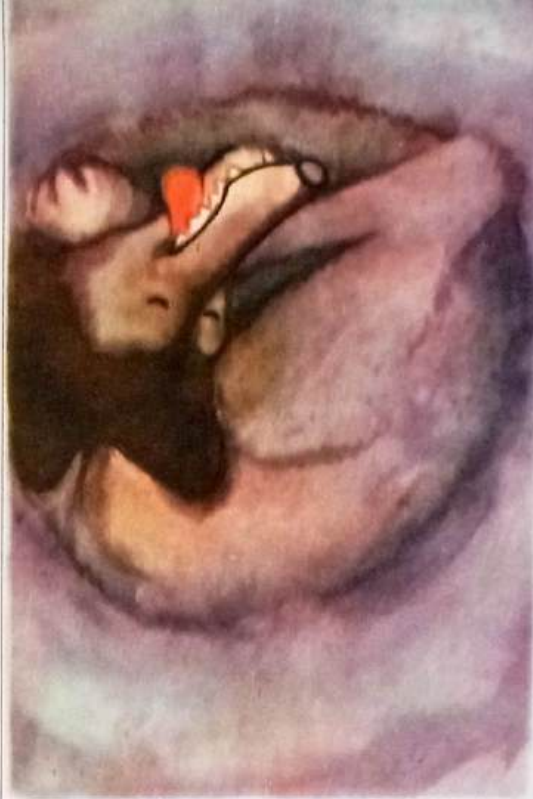

Гей, куди ж це закотився
Мій калач!

В солодкім сні білія верби
Росте твоя капістка.

Заснув у хаші сірий вовк
І лапою укрявся,
Та й сірий вовк в воді намок
І спати завочився.

Пому, сказало просо: «Спи,
Заплющ косе́ньке око.

Малював
М. Панасюк

МИКОДА ВІБРАНОВСЬКИЙ

**УЯМЦІ
СПАЛО
ЗАЙЧЕНЯ**

Заснуло поле і гори,
І на дорозі пуста.

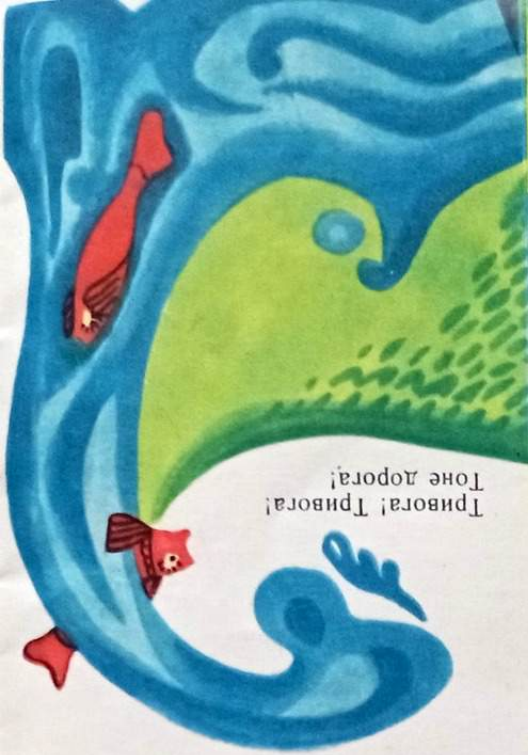
Залізли коники в сніпи
І хмара спить високо.

Приспало просо просеня
І попростувало просо.
Де в ямі спало зайченя
І в сні дивилось косо.

Заплющ косеньке око й ти,
Підстав під вухо лапку.
Як будеш спать, будеш рости.
Маленьке зайченятко.

Тривога! Тривога!
Тоне дорoga!

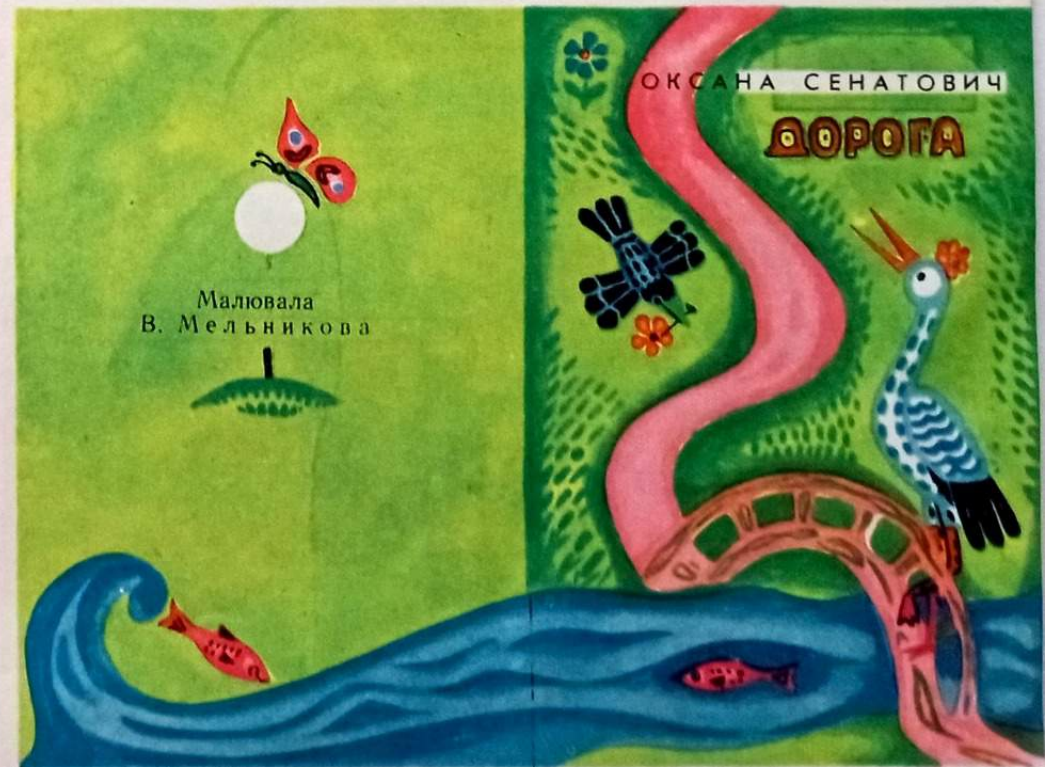
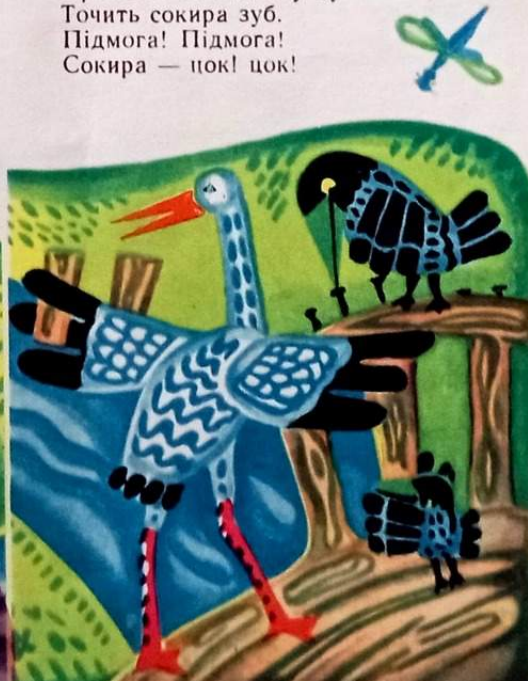
на березі б'язьки
богато місця...

Тривога! Тривога!
Тоне дорoga!

і раптом — з розгону
у річку упала.

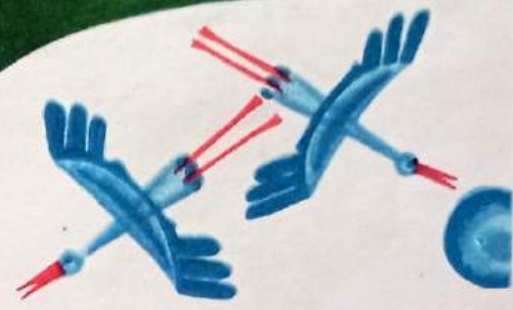
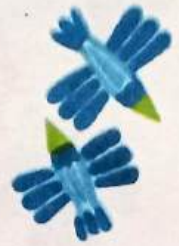
Прийшов на підмогу дуб.
Точить сокира зуб.
Підмога! Підмога!
Сокира — цок! цок!

ОКСАНА СЕНАТОВИЧ

ДОРОГА

Малювала
В. Мельникова

Ворони дзьобами
солому носили,

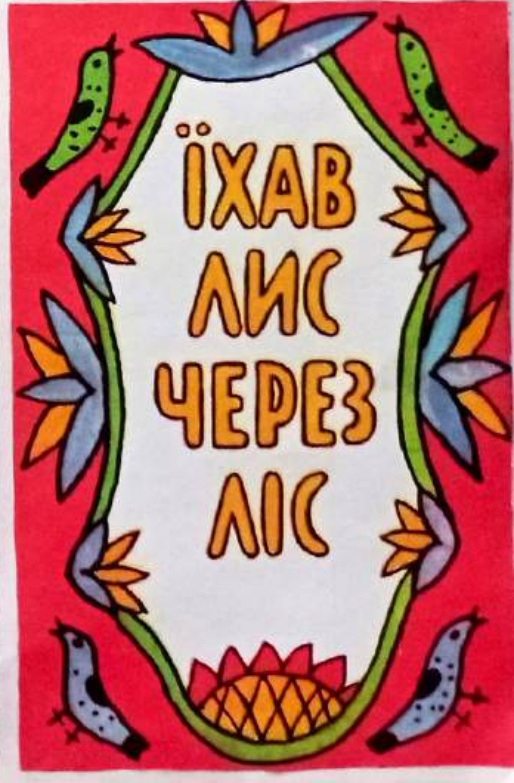

Вилазить дорога
з ріки на місток!

Дорога лугами,
ярами стрибала,

Ходить бусол по боду,
книжкы хлосить на роботу,
Хлопці кажуть: «Не ходу»,
Бусол каже: «Залиду».

Сидір, Милір та Каленик
та поставили куренки,
у куренку сидять,
по варенику їдять.

Українські
народні лічилки

Малювала
І. Макарова

Ходить квочка
коло кілочка,
водить діток
коло квіток.
— Квок.

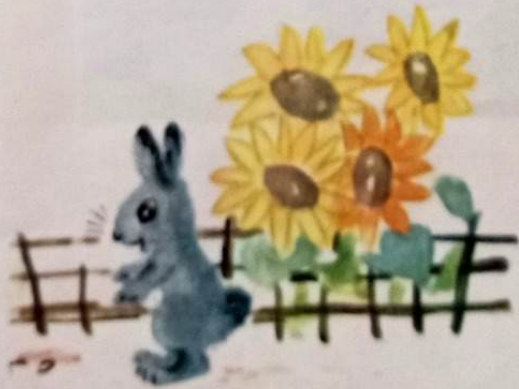
ЇХАВ
ЛИС
ЧЕРЕЗ
ЛІС

Не убогу й не багату
 Бурундук поставив хату,
 Засадив навкруг садочок.

В густиці коло гатки
 Бурундук буде хатку.

А мамі бурякчата
 Іа горі несуть до тата
 І грибочки, і гриби...

МИХАЙЛО СТЕЛЬМАХ

БУРУНДУКОВА СІМ'Я

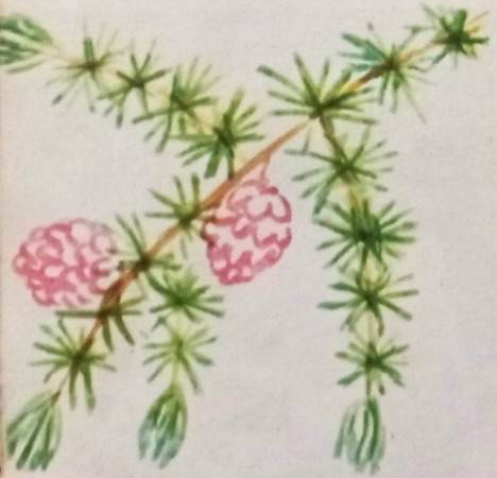
Малювала
 Г. Мороз

Цілий день його сокир,
Веселить птахів і звіра,
Цілий день, цілий день
Тільки й чути — «Лазьбі!» та «Лазьбі!»

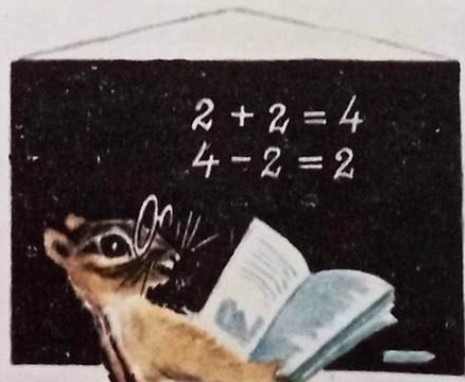

А стара бурндучинка
Ці грибочки цілі дні
На широкім сушить пні!

А тепер синів і дочок
В теплій хаті — не в норі —
Посадив за букварі.

Вчаться діти — аж до зірки,
Вчаться тільки на п'ятірки!

Бурндучова
сім'я

А Маринючка маленька,
Переплюнула сивенька,
Спатовилась лавіть.

Нехай сонечко сідає,
Нехай нічка заступає,

Питав кіт у kota:
— Чи зачинені ворота?

ВАСИЛЬ ГРІНЧАК

Питав кіт у kota

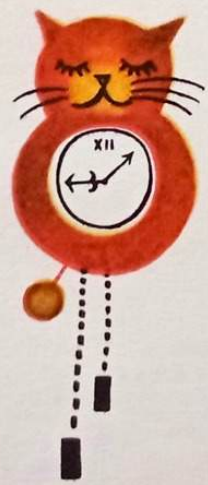
Малувала
К. Верхацька

Бо вже сонечко сідає,
Темна нічка заступає.

Кіт готові відповів:
— Я ворота зачинив.

А Мариночка маленька,
Перепілочка сивенька,
Тихо засинає.

ВАСИЛЬ ГРІНЧАК

питаєв
кіт
у
кота

Потім жабка в нього сіла,

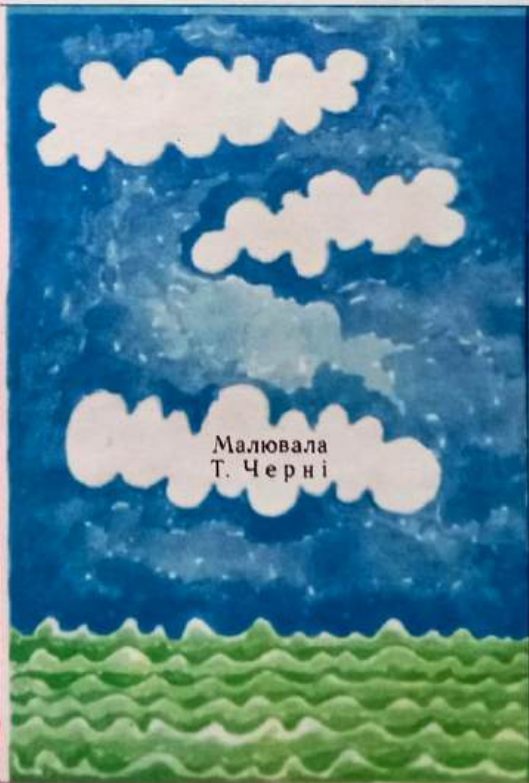
На кораблю спочатку
Любо плавало качатку,

ПЛАТОН ВОРОНЬКО

КОРАБЛИК

Малувала
Т. Черні

Так плывуть вони, маті,
До зеленої землі,
І за руки золоті
Славлять Павлика в путі.

Всімніко майстер Павлик
Змайстрував шведкий кораблик.

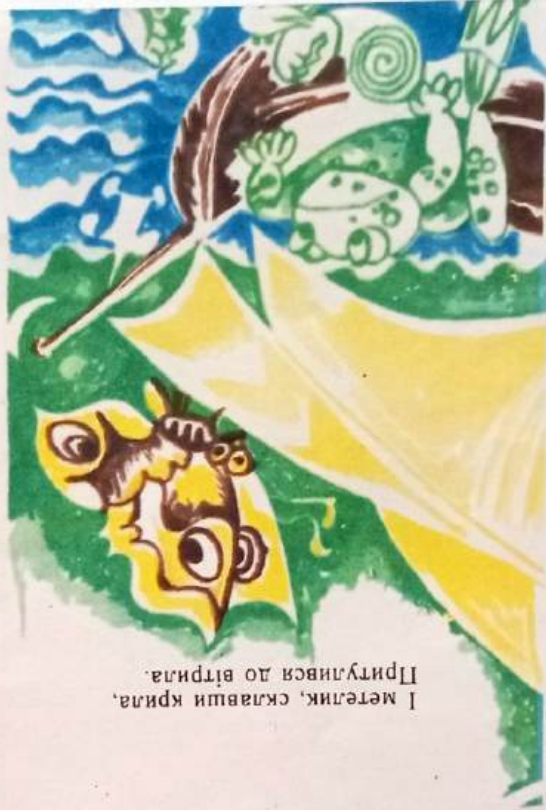

Збіг до річки по городу
Та й пустив його на воду.

Синя бабка прилетіла

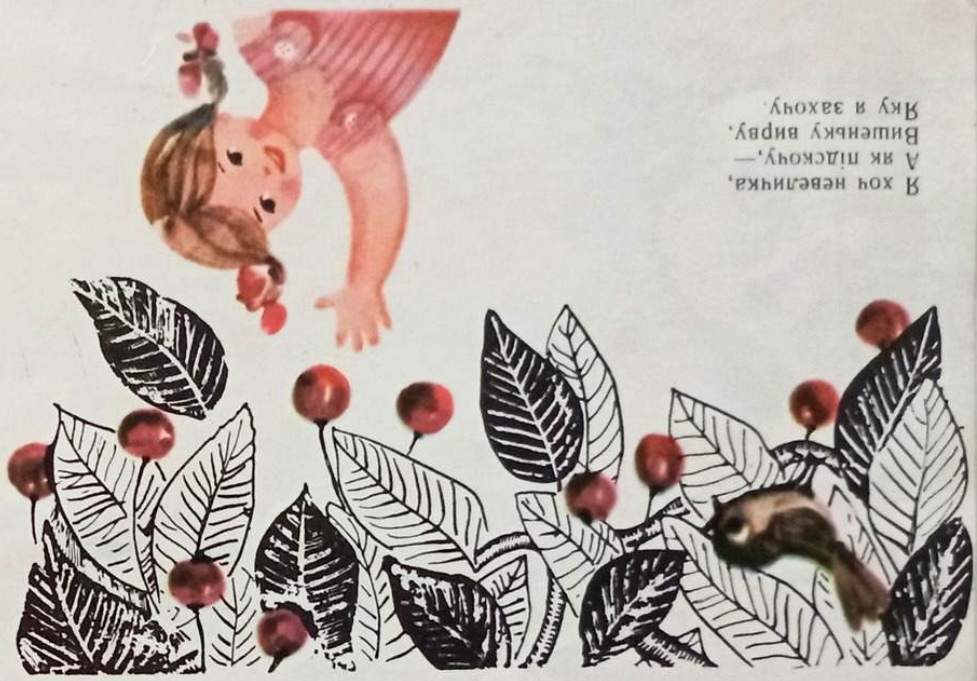
І метелик, склавши крила,
Притулився до вітрила.

КОРАБЛИК

Я хоч невеличка,
А як підскочу,—
Вишеньку вирву,
Як у захочу.

ВАЛЕНТИН БИЧКО

Малювала
Л. Денисова

Я ХОЧ НЕВЕЛИЧКА

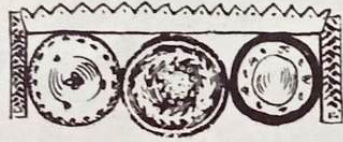
Я хоч невеличка,—
Великою стану:
На самольоті
Неба дістану.

Я хоч невеличка,—
Там під горою
Квітка ромашка
Рівна зі мною.

Я хоч невеличка,
А робить умію,—
Посуд помню,
Платтячко зашито.

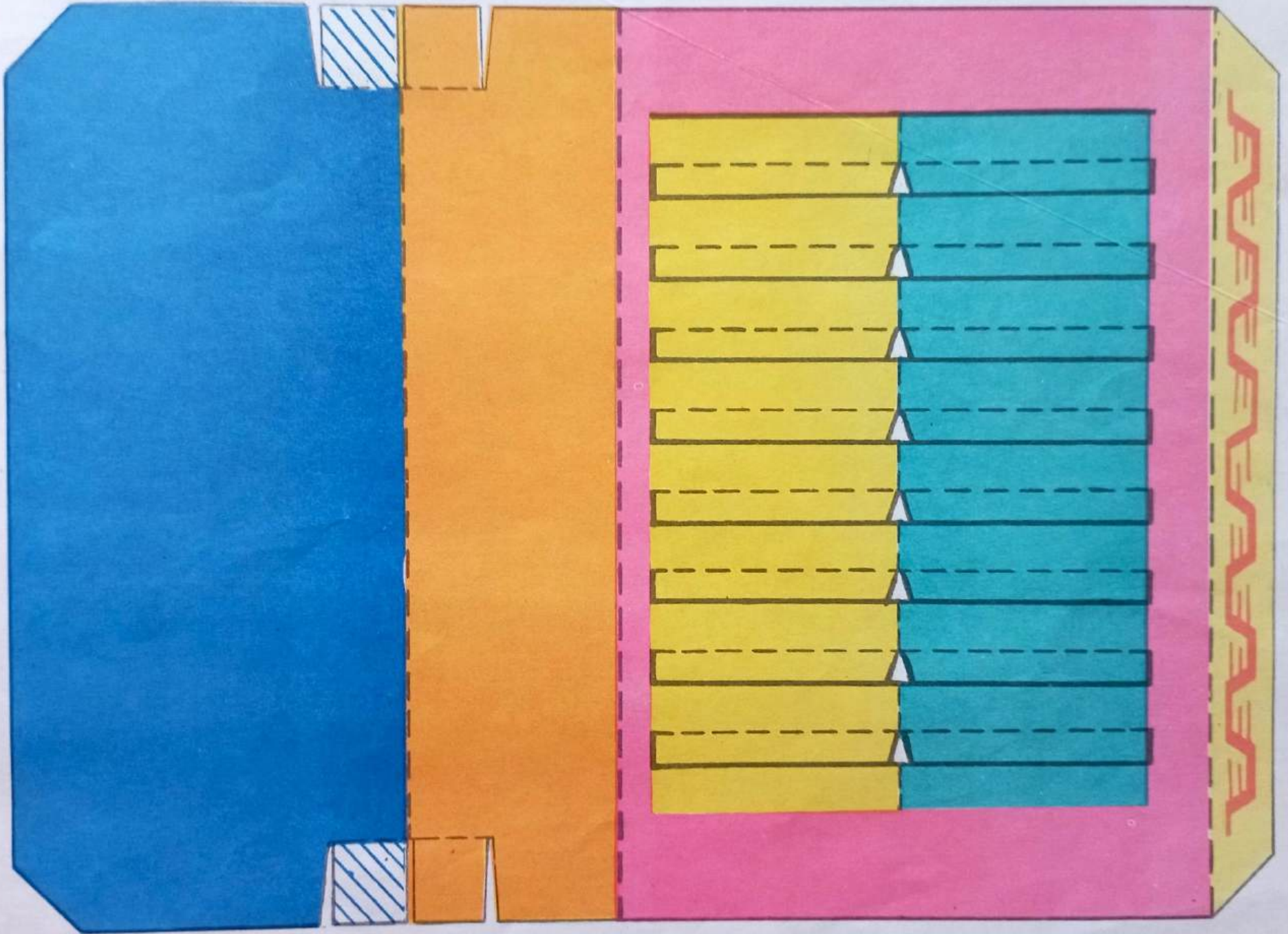

Я хоч невеличка,
На пенючок стану,
Зайчик-стрибайчик
І той не дістане.

Я хоч невеличка,—
Менша ж від мене
Травка-травичка
У саду зеленім.

17 коп.

ДЛЯ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ
БІБЛІОТЕЧКА-САМОДЕЛКА
(На українском языкє)

Редактор Є. А. Горєва. Художній редактор Г. Ф. Мороз. Технічний редактор Т. І. Розум.
Коректор Є. П. Карлаш. Здано на виробництво 17. VI 1971 р. Підписано до друку 4. XI 1971 р.
Формат 108×84^{1/16}. Папір офс № 1. Фіз. друк арк. 1. Обл.-вид. арк. 2,16. Умови друк. арк. 1,68.
Тираж 200 000. Зам. № 759. Ціна 17 коп. Видавництво «Веселка». Київ, Басейна, 1/2. Друкоffsetна
фабрика «Атлас». Комітету по пресі при Раді Міністрів УРСР. Львів, Зелена, 20.

7-6-1
747 71M

СЛІДКА